

omma keppi jälle kätte; agga Aaroni keppi
sai jälle keige pühhama paika widud senna
seisima/ nenda kui Jummal olli Mosesi kätt
nud tehha / et se piddi rahwale õppetuseks
ollema/ et Aaron ja temma suguwõssa ag
ga piddid Jehowa preestrid ollema, ja ei
mu ükski. Kui Jummal niid rahwa nur
risemisse pärrast sedda preestri ammetit nuht
lusse ja immetähhega olli Aaronile ja ta sug
guwõssale kinnitanud/ siis andis temma ka
neile teada / mis nende kohhus piddi ollema
tehha/ ja kust nemmad piddid toidust sama/
et ei olleks pärrast enam sedda rahwa nur
risemist tarwis. Agga rahwas leidsid om
meti weel süüd Mosesse ja Aaroni wasto
panna; sest kui nemmad keige se leriga Siin
ni kõrbe said / kuhho Mosesse õdde Mir
jam ka ärrasurri / siis tuli neile se wee pu
do; mis rahwal muud / kui ta nurrisema ja
Mosesse ja Aaroni wasto üttema; Oh ollek
sime senna samma paika ärrasurnud / kui meie
teised

teised wennadke surrid / siis olleks se hea ol
nud / et meie niid ei saaks janno surra om
ma weistega hõpis! Mis se olli / et teie meid
seie pahha kohta saatsite / kus ei sünni ei
kõlwada. kus middagi ei olle mis sünnib süh
ho pista? polle sünni ei wigi - ei wima - mar
jo / egga Kranati õune / ja wet polle ka sünni
mis meie peame joma. Moses ja Aaron
läksid siis Jummalale jure nou küsima. Kui
nemmad koguõdusse telgi ukse ees sünni
maas seisid / tuli Jehowa Jummalale õul
ne selgus nende üle / ja siis sai Moses kuul
da / mis ta piddi teggema; tedda kätt om
ma keppi wotta / misga ta enne jo olli im
metähhed teinud / ja rahwaga minnema üh
he kaljo jure ja selle wasto rääkima / et se pid
di wet wälja andma et rahwas ja nende
weiksed saaksid jua. Moses läks siis om
ma wennaga sünni kaljo jure rahwa wan
nematega; et ta agga küps ja kibbe feik
oli